32001R2550

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2550/2001

2001 m. gruodžio 21 d.

nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 2529/2001 dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo priemokų schemos taikymo taisykles ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2419/2001

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2001 m. gruodžio mėnesio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo [1], ypač į jo 4 straipsnio 6 dalį, 5 straipsnio 4 dalį, 8 straipsnio 5 dalį, 9 straipsnio 5 dalį, 10 straipsnio 4 dalį ir 11 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3508/92, nustatantį tam tikrų Bendrijos pagalbos schemų integruotą administravimo ir kontrolės sistemą [2], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 495/2001 [3], ypač į jo 12 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamentas (EB) Nr. 2529/2001 nustato naują išmokų sistemą, pakeičiančią 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2467/98 dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo [4] su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1669/2000 [5], nustatytą sistemą. Siekiant atsižvelgti į naujas priemones ir dėl aiškumo būtina nustatyti naujas taisykles, kurios pakeistų ankstesnes, nustatytas Komisijos reglamentais: 1990 m. rugsėjo 28 d. Reglamentu (EEB) Nr. 2814/90, nustatančiu išsamias sunkioms skerdenoms penimų ėriukų apibrėžimo taisykles [6], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2234/98 [7]; 1991 m. rugpjūčio 6 d. Reglamentu (EEB) Nr. 2385/91, nustatančiu išsamias avienos ir ožkienos gamintojų bei jų grupių apibrėžimo tam tikrais ypatingais atvejais taisykles, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2254/1999 [8]; 1992 m. liepos 31 d. Reglamentu (EEB) Nr. 2230/92 [9], nustatančiu tam tikras išsamias avelių ir vedeklių priemokų schemos taikymo Kanarų salose taisykles [10]; 1992 m. gruodžio 10 d. Reglamentu (EB) Nr. 3567/92, nustatančiu išsamias individualių ribų, nacionalinių rezervų ir teisių perdavimo taisykles, kaip numatyta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3013/89 dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo [11] 5a–5c straipsniuose su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1311/2000 [12]; 1993 m. rugsėjo 30 d. Reglamentu (EEB) Nr. 2700/93 dėl išsamių taisyklių reglamentuojančių priemokų avienos ir ožkienos gamintojams taikymą [13] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1410/1999 [14]; 1999 m. gruodžio 21 d. Reglamentu (EB) Nr. 2738/1999, nustatančiu kalnuotas vietoves, kuriose ožkienos gamintojams suteikiama priemoka [15], ir panaikintų šiuos reglamentus.

(2) Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 4 straipsnyje minima avelių priemokų schema patenka į Reglamento (EEB) Nr. 3508/92 taikymo sritį. Dėl to šis reglamentas turėtų reguliuoti tik tuos santykius, kuriems nebuvo taikytas 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2419/2001, nustatantis tam tikrų Bendrijos pagalbos schemų integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, sukurtos Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3508/92 [16](toliau – „integruota sistema“), išsamias taikymo taisykles, visų pirma susijusius su paraiškoms priemokoms ir jų priedams gauti taikomais terminais bei sąlygomis, taip pat susilaikymo trukmės reglamentavimu.

(3) Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatyta suteikti priemoką ožkienos gamintojams tam tikrose Bendrijos vietovėse. Todėl konkrečios vietovės turėtų būti nustatomos laikantis šioje nuostatoje apibrėžtų kriterijų.

(4) Vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 5 straipsnio 1 dalimi, gamintojams, kurių ūkiuose bent 50 % žemės ūkiui naudojamo ploto yra nepalankiose ar tolimose vietovėse, gali būti suteikiama papildoma priemoka. 4 straipsnio 2 dalyje minimos specifinės geografinės zonos, kuriose ožkienos gamintojų ūkiai atitinka sąlygas ožkų priemokai gauti. Siekiant išvengti nepagrįstų išmokų ūkiams, kurie neturi teisės jų gauti, reikėtų numatyti, kad reikiamus kriterijus atitinkantys gamintojai pateiktų deklaracijas, ir valstybės narės galėtų nuspręsti, ar patenkinamos reikalingos sąlygos suteikti priemoką. Kai pagal integruotą sistemą iš gamintojų nereikalaujama pateikti „ploto“ pagalbos paraiškos, turėtų būti numatyta specifinė deklaracija, kaip dokumentinis įrodymas, kad mažiausiai pusė jų žemės ūkio gamybai naudojamos žemės yra mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba tokiose vietovėse, už kurias suteikiama ožkų priemoka.

---

[1] OL L 341/105, 2001 12 22, p. 3.
[2] OL L 355, 1992 12 5, p. 1.
[3] OL L 72, 2001 3 14, p. 6.
[4] OL L 312, 1998 11 20, p. 1.
[5] OL L 193, 2000 7 29, p. 8.
[6] OL L 268, 1990 9 29, p. 35.
[7] OL L 281, 1998 10 17, p. 6.
[8] OL L 219, 1991 8 7, p. 15.
[9] OL L 275, 1999 10 26, p. 9.
[10] OL L 218, 1992 8 1, p. 97.
[11] OL L 362, 1992 12 11, p. 41.
[12] OL L 148, 2000 6 22, p. 31.
[13] OL L 245, 1993 10 1, p. 99.
[14] OL L 164, 1999 6 30, p. 53.
[15] OL L 328, 1999 12 22, p. 59.
[16] OL L 327, 2001 12 12, p. 11.

(5) 2001 m. birželio 28 d.Tarybos reglamentas (EB) 1454/2001, įvedantis konkrečias priemones tam tikriems Kanarų salų žemės ūkio produktams ir panaikinančiu Reglamentą (EEB) Nr. 1601/92 (Poseican) ([1]), numato ypatingų priemonių dėl avių ir ožkų auginimo Kanarų salose taikymą. Pagal tas priemones suteikiamas priemokos priedas, kurio dydis turi būti apibrėžtas.

(6) Reikia paaiškinti reikalavimų atitikimo kriterijus tiesioginėms išmokoms gauti, ir ypač reikalaujamas sąlygas.

(7) Monitoringo tikslais apie priemokų suteikimo sistemą ir avienos bei ožkienos rinką valstybės narės turėtų nuolat informuoti Komisiją.

(8) Siekiant įgyvendinti Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 8–10 straipsniuose nustatytą individualių ribų sistemą, reikėtų tiksliai apibrėžti tų ribų nustatymą reglamentuojančias taisykles ir pranešimą apie jas gamintojams.

(9) Taip pat reikėtų priimti tinkamas priemones, užtikrinančias, kad iš nacionalinio rezervo nemokamai suteiktas teises jų gavėjai naudotų tik numatytais tikslais.

(10) Atsižvelgiant į reguliuojantį poveikį, kurį individualių ribų sistema turės rinkoje, turėtų būti numatyta, kad turėtojo per nustatytą laikotarpį nepanaudotos priemokos teisės būtų grąžintos į nacionalinį rezervą. Tačiau šios taisyklės nereikėtų taikyti kai kuriais išskirtiniais ir tinkamai pateisinamais atvejais, pavyzdžiui, smulkiųjų gamintojų arba gamintojų, dalyvaujančių ekstensifikacijos programose ir ankstyvos pensijos schemose, kaip apibūdinta 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiančio bei panaikinančio tam tikrus reglamentus ([2]), atveju.

(11) Palanku skatinti priemokų teisių mobilizaciją ir kartu numatyti priemones, dėl kurių teisės būtų atstatytos gamintojams, kurie jomis pasinaudotų. Į tai atsižvelgiant reikėtų nustatyti minimalų priemokos teisių panaudojimo procentą. Šis procentas turi būti pakankamas, kad būtų išvengta nepakankamo teisių tam tikrose valstybėse narėse panaudojimo, dėl kurio prioritetiniams gamintojams galėtų kilti sunkumų teikiant paraiškas teisėms iš nacionalinio rezervo gauti. Todėl valstybėms narėms turėtų būti leista padidinti minimalų teisių panaudojimo procentą, kuris vis dėlto neturėtų viršyti 90 %.

(12) Vienodam nuostatų dėl teisių perdavimo ir laikinos nuomos įgyvendinimui reikia nustatyti tam tikras administracines taisykles. Norint išvengti pernelyg didelio administracinio darbo, valstybėms narėms turėtų būti leista nustatyti minimalų teisių, kurias galima perduoti arba išnuomoti, skaičių. Tokios taisyklės taip pat turėtų neleisti pažeisti Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 9 straipsnyje numatyto įsipareigojimo grąžinti tam tikrą teisių procentą į nacionalinį rezervą kiekvieną kartą, kai teisės perduodamos neperduodant ūkio. Be to, turėtų būti numatyta, kad laikina nuoma būtų ribotos trukmės, siekiant išvengti piktnaudžiavimo perdavimo taisyklėmis.

(13) Turėtų būti numatyta galimybė lanksčiai žiūrėti į administracinių terminų laikymąsi perduodant teises, kai gamintojas gali įrodyti, kad jis teisėtai paveldėjo teises iš mirusio gamintojo. Jeigu individuali riba pasikeistų, gamintojams turėtų būti apie tai pranešta.

(14) Ypatingu atveju, kai gamintojas naudoja tik viešai arba kolektyviai valdomą žemę ganykloms ir perduoda visas savo teises kitam ūkininkui šitaip užbaigdamas gamybą, laikoma, jog tai tas pats, kaip ir perduodant ūkį.

(15) Jeigu kokiose nors valstybėse narėse teisių perdavimai neperduodant ūkio atliekami tik per nacionalinį rezervą, reikia nustatyti taisykles, išsaugančias tiesioginių perdavimų tarp gamintojų nuoseklumą. Reikėtų nustatyti objektyvius kriterijus nustatant sumą, kuri perdavusiam savo teises gamintojui mokama iš nacionalinio rezervo, ir sumą, kurią moka gamintojas, gaunantis lygiavertes teises iš nacionalinio rezervo.

(16) Būtina nustatyti taisykles individualių priemokos teisių riboms apskaičiuoti ir koreguoti užtikrinant, kad būtų naudojami tik sveiki skaičiai.

(17) Komisija turi stebėti naujas priemones, ir todėl valstybės narės privalo ją tinkamai informuoti, kaip įgyvendinamos priemokos taisyklės.

(18) Komisijai turi būti teikiama išsami informacija apie papildomų priemokų nacionalines taisykles ir jų įgyvendinimą.

(19) Valstybės narės, siekdamos veiksmingai įgyvendinti priemokų taisykles bei išvengti bet kokios rinkos iškraipymo, turėtų priimti reikiamas priemones, kad šis reglamentas būtų teisingai taikomas.

([1]) OL L 198, 2001 7 21, p. 45.
([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

(20) Kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko pasirengti taikyti šį reglamentą, reikia tam tikrų pereinamojo laikotarpio priemonių. Atsižvelgiant į didesnę pagalbą pagal naują režimą ir į didesnį aiškumą dėl nustatytos vienodo dydžio priemokos, turėtų būti numatyta, kaip apsaugoti pagal ankstesnį režimą jau pateikusių paraiškas gamintojų interesus, kad tos paraiškos būtų traktuojamos, kaip pateiktos pagal naują režimą.

(21) Siekiant veiksmingai apsaugoti Bendrijos finansinius interesus, reikėtų priimti reikiamas priemones, užkertančias kelią neatitikimui ir sukčiavimui. Reglamente (EB) Nr. 2529/2001 būtina nustatyti atitinkamas nuostatas dėl avių ir ožkų priemokų schemų.

(22) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Avių ir ožkų vadybos komiteto bei Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šis reglamentas visų pirma nustato išsamias Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 4, 5, 6, 8, 9 ir 10 straipsniuose nurodytų tiesioginių išmokų taikymo taisykles.

I SKYRIUS

TIESIOGINĖS IŠMOKOS

2 straipsnis

Paraiškos

1. Be reikalavimų pagal integruotą sistemą, laikantis Reglamentų (EEB) Nr. 3508/92 ir (EB) Nr. 2529/2001, gamintojai privalo priemokų paraiškose nurodyti, ar jie parduoda avies pieną ar avies pieno produktus tais metais, už kuriuos pateikiama paraiška priemokai gauti.

2. Avienos ir ožkienos gamintojų paraiškos priemokai gauti pateikiamos valstybės narės paskirtai institucijai per nustatytą laikotarpį, prasidedantį lapkričio 1 d. iki metų, už kuriuos pateikiamos paraiškos, pradžios ir pasibaigiantį tų metų balandžio 30 d.

Tačiau Jungtinė Karalystė Šiaurės Airijai gali nustatyti kitą laikotarpį negu nustatytas Didžiajai Britanijai.

3. Išlaikymo laikotarpis, kurio metu gamintojas įsipareigoja laikyti savo ūkyje avelių ir (arba) ožkų, už kurias reikalaujama priemokos, skaičių, yra 100 dienų, prasidedantis pirmą dieną nuo paskutinės 2 dalyje minimų paraiškų teikimo laikotarpio dienos.

3 straipsnis

Vietovės, kuriose suteikiama priemoka ožkienos gamintojams

Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 4 straipsnio 2 dalyje minimus kriterijus atitinka I priede išvardytos vietovės.

4 straipsnis

Paraiška gauti papildomą priemoką ir ožkų priemoką

1. Norėdamas gauti papildomą arba ožkos priemoką, gamintojas, kurio ūkyje mažiausiai 50 %, bet mažiau kaip 100 % žemės ūkiui naudojamos žemės yra Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 5 straipsnio 1 dalyje minimose vietovėse arba ožkų priemokai gauti tinkamose vietovėse, pateikia deklaraciją arba deklaracijas, nurodančias jo žemės vietą, laikydamasis tokių taisyklių:

a) gamintojas, iš kurio kiekvienais metais reikalaujama deklaruoti bendrą jo ūkio žemės ūkio naudmenų plotą „ploto“ pagalbos paraiškos formoje, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 2419/2001, nustatančio išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos tam tikroms Bendrijos pagalbos schemoms taikymo taisykles, 6 straipsnyje, toje deklaracijoje nurodo žemės ūkiui naudojamus sklypus, esančius atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 5 straipsnio 1 dalyje arba I priede minimose vietovėse;

b) gamintojas, iš kurio nereikalaujama pateikti a punkte minimą deklaraciją, kiekvienais metais pateikia specifinę deklaraciją, kurioje tam tikrais atvejais naudojama integruota žemės ūkio sklypų tapatumo nustatymo sistema.

Toje deklaracijoje nurodoma vietovė, kurioje yra visa gamintojo turima, nuomojama ar naudojama bet kokiu būdu žemė, jos plotas, detalizuojami žemės ūkiui naudojami sklypai, kurie yra atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 5 straipsnio 1 dalyje minimuose arba I priede išvardytose vietovėse. Valstybės narės gali nustatyti, kad kartu su avelių ir (arba) ožkų priemokos paraiška būtų teikiama ir speciali deklaracija. Valstybės narės gali reikalauti, kad speciali deklaracija būtų teikiama „ploto“ pagalbos paraiškos forma.

2. Kompetentinga nacionalinė institucija gali pareikalauti pateikti nuosavybės dokumentą, nuomos sutartį ar rašytinį gamintojų susitarimą ir –tam tikrais atvejais – vietos ar regiono valdžios liudijimą, suteikiantį gamintojui teisę į žemės ūkiui naudojamą žemę. Liudijime nurodomas gamintojui suteiktos žemės plotas ir sklypai, esantys atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 5 straipsnio 1 dalyje minimuose arba I priede išvardytose vietovėse.

5 straipsnis

Gamintojai, praktikuojantys sezoninį galvijų pervarymą į naujas ganyklas

1. Gamintojų, kurių ūkių registruoti adresai yra viename iš Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 5 straipsnio 2 dalyje minimų geografinių vietovių, ir norinčių gauti papildomą priemoką, paraiškose turi būti nurodyta:

— vieta arba vietos, kuriose einamaisiais metais atliekamas sezoninis galvijų pervarymas į naujas ganyklas,

— minėtoje dalyje minimas mažiausiai 90 dienų laikotarpis, nustatytas einamiesiems metams.

2. Priemokų paraiškas gamintojai, kaip minima 1 dalyje, pateikia kartu su dokumentais, patvirtinančiais, kad sezoninis galvijų pervarymas į naujas ganyklas iš tiesų buvo atliktas, išskyrus *force majeure* atvejus arba dėl tinkamai pateisinamų bandos egzistavimui gresiančių gamtinių aplinkybių, per praėjusius dvejus metus, ir ypač su galvijų pervarymo vietos ar regiono valdžios liudijimu, patvirtinančiu, jog toks pervarymas įvyko mažiausiai per 90 dienų iš eilės.

Valstybės narės, atlikdamos administracinius paraiškų patikrinimus, užtikrina, kad priemokos paraiškoje nurodyta sezoninio galvijų pervarymo į naujas ganyklas vieta iš tiesų yra Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 5 straipsnio 1 dalyje minimoje vietovėje.

6 straipsnis

Kanarų salų priedas

Laikantis Reglamento (EB) Nr. 1454/2001 6 straipsnio, Kanarų salose gyvenantiems aviena ir ožkiena prekiaujantiems gamintojams suteikiamas priemokos priedas yra 4,2 euro už vieną avelę ir (arba) ožką.

7 straipsnis

Reikalavimų atitikimas

1. Priemokos gamintojams išmokamos remiantis jų ūkyje išlaikymo laikotarpiu, minimu 2 straipsnio 3 dalyje laikomų avelių ir (arba) ožkų skaičiumi.

2. Gyvuliai, atitinkantys Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 3 straipsnyje minimuose apibrėžimuose numatytas sąlygas paskutinę išlaikymo laikotarpio dieną, laikomi reikalavimus atitinkančiais gyvuliais.

8 straipsnis

Avių pienu ar avių pieno produktais prekiaujančių avienos gamintojų turto aprašas

Kiekvienais metais valstybės narės ne vėliau kaip 30 išlaikymo laikotarpio dieną sudaro avių pienu ar avių pieno produktais prekiaujančių avienos gamintojų turto aprašą. Aprašas sudaromas remiantis 2 straipsnio 1 dalyje minimomis gamintojų deklaracijomis. Be to, sudarydamos aprašą, valstybės narės atsižvelgia į patikrinimų rezultatus ir kitą kompetentingai institucijai prieinamą informacijos šaltinį, pirmiausia į perdirbėjų ar paskirstytojų teikiamą informaciją, susijusią su gamintojų prekyba avių pienu ar avių pieno produktais.

9 straipsnis

Pranešimas

1. Valstybės narės vėliausiai iki kiekvienų metų liepos 31 d. informuoja Komisiją apie einamiesiems metams pateiktas paraiškas priemokoms. Tam tikslui jos naudoja šio dokumento II priede pateiktą formos pavyzdį. Be to, iki liepos 31 d. jos praneša apie praėjusiais metais išmokėtas priemokas, naudodamos III priede nurodytą formą, ir iki spalio 31 d. – apie bet kokius geografinių vietovių, kuriose naudojamas sezoninis galvijų pervarymas į naujas ganyklas ir minimų Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 5 straipsnio 2 dalyje ir šio reglamento 5 straipsnyje, pasikeitimus. Pareiškusios pageidavimą, šia informacija gali naudotis nacionalinės institucijos, atsakingos už oficialios statistikos avienos ir ožkienos sektoriuje sudarymą.

2. Jeigu informacija, kurią privaloma pranešti, keičiasi, visų pirma dėl patikrinimų rezultatų, ankstesnių skaičių korekcijų ar pagerinimų, atnaujinta informacija pranešama Komisijai per vieną mėnesį įvykus pasikeitimui.

II SKYRIUS

RIBOS, REZERVAI IR PERVEDIMAI

10 straipsnis

Nemokamai įgyjamos teisės

Jeigu gamintojas nemokamai įgijo priemokos teises iš nacionalinio rezervo, išskyrus tinkamai pateisinamas ypatingas sąlygas, jam neleidžiama perduoti savo teisių arba laikinai jas išnuomoti ateinančius trejus metus.

11 straipsnis

Teisių panaudojimas

1. Turintis teises gamintojas gali pasinaudoti jomis pats ir (arba) išnuomoti jas kitam gamintojui.

2. Jeigu gamintojas nepasinaudojo pagal 4 dalį kiekvienais metais nustatomu minimaliu savo teisių procentu, nepanaudota dalis perduodama į nacionalinį rezervą, išskyrus:

a) daugiausia 20 priemokų teisių turinčių gamintojų atvejį, kai toks gamintojas nepasinaudoja minimaliu savo teisių procentu kiekvienais iš dvejų kalendorinių metų paeiliui, paskutiniais kalendoriniais metais nepanaudota dalis perduodama į nacionalinį rezervą;

b) atvejį, kai gamintojas dalyvauja Komisijos pripažįstamoje ekstensifikacijos programoje;

c) atvejį, kai gamintojas dalyvauja Komisijos pripažįstamoje ankstyvo išėjimo į pensiją schemoje, pagal kurią teisių perdavimas ir (arba) laikina nuoma yra neprivalomas; arba

d) ypatingomis ir tinkamai pateisinamomis sąlygomis.

3. Laikina nuoma galima tik ištisiems metams ir esant bent minimaliam 12 straipsnio 1 dalyje nustatytam gyvulių skaičiui. Kiekvienos laikinos nuomos laikotarpio, kuris negali viršyti trejų metų paeiliui, pabaigoje gamintojas, išskyrus teisių perdavimo atvejį, atgauna visas savo teises mažiausiai dvejiems metams paeiliui. Jeigu gamintojas per dvejus metus nepasinaudoja bent minimaliu savo teisių procentu, nustatytu 4 dalyje, valstybė narė, išskyrus išimtinius ir tinkamai pateisinamus atvejus, gamintojo per metus nepanaudotą teisių dalį atšaukia ir grąžina į nacionalinį rezervą.

Tačiau, jeigu gamintojai dalyvauja Komisijos pripažįstamose ankstyvo išėjimo į pensiją schemose, valstybės narės gali pailginti laikinos nuomos trukmę pagal tokias schemas.

Gamintojams, kurie įsipareigojo dalyvauti ekstensifikacijos programoje pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2078/92 ([1]) 2 straipsnio 1 dalies c punkte minimą priemonę arba laikydamiesi Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 22 ir 23 straipsnių, neleidžiama laikinai išnuomoti ir (arba) perduoti savo teisių dalyvavimo tose programose laikotarpiu. Tačiau ši nuostata netaikoma tais atvejais, kai pagal programą leidžiama perduoti ir (arba) laikinai išnuomoti teises gamintojams, kuriems norint dalyvauti priemonėse, išskyrus šioje pastraipoje minėtąsias, teises įsigyti būtina.

4. Minimalus teisių panaudojimo priemokai gauti procentas yra 70 %.

Tačiau valstybės narės gali padidinti šį procentą iki 90 %. Jos iš anksto informuoja Komisiją apie ketinamą naudoti procentą.

12 straipsnis

Teisių perdavimas ir laikina nuoma

1. Remdamosi savo gamybos struktūromis, valstybės narės gali nustatyti minimalų priemokos teisių skaičių, kurios gali būti iš dalies perduodamos neperduodant ūkio. Toks minimumas negali viršyti 10 priemokos teisių:

2. Priemokos teisių perdavimas ir laikina tokių teisių nuoma įsigalioja tik po to, kai teises perduodantis ir (arba) išnuomojantis bei jas įgyjantis gamintojas praneša apie tai valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Tokie pranešimai atliekami per valstybės narės nustatytą terminą ir ne vėliau kaip tą dieną, kurią priemokų paraiškų laikotarpis toje valstybėje narėje baigiasi, išskyrus atvejus, kai teisės perduodamos paveldėjimo keliu. Tokiu atveju teises įgyjantis gamintojas pristato atitinkamus juridinius dokumentus, įrodydamas, kad jis ar ji yra mirusio gamintojo įpėdinis.

3. Jeigu teisės perduodamos neperduodant ūkio, be kompensacijos į nacionalinį rezervą, perduodamų teisių skaičius jokiu kokiu būdu negali būti mažesnis už vieną.

13 straipsnis

Individualios ribos pakeitimas

Perduodant ar laikinai išnuomojant priemokos teises, valstybės narės nustato naują individualią ribą ir ne vėliau kaip per 60 dienų nuo paskutinės laikotarpio, per kurį gamintojas įteikė savo paraišką, dienos praneša su tuo susijusiems gamintojams apie jų įgytą priemokos teisių skaičių.

Pirmoji pastraipa netaikoma, jeigu perdavimas įvyksta paveldėjimo keliu 12 straipsnio 2 dalyje nustatytomis sąlygomis.

14 straipsnis

Ne nuosavoje žemėje ūkininkaujantys gamintojai

Tiktai viešos ar kolektyvinės nuosavybės žemėje ūkininkaujantiems ūkininkams, nusprendusiems nebenaudoti tos žemės ganykloms ir perduoti visas savo teises kitam gamintojui, taikoma ta pati tvarka kaip ir parduodantiems ar perduodantiems savo ūkius gamintojams. Visais kitais atvejais tokiems gamintojams taikoma ta pati tvarka kaip ir vien tik savo priemokos teises perduodantiems gamintojams.

15 straipsnis

Perdavimas per nacionalinį rezervą

Jeigu valstybės narės numato, kad teisės turi būti perduodamos per nacionalinį rezervą, jos taiko analogiškas šiame skyriuje pateiktoms nacionalines nuostatas. Be to, tokiais atvejais:

— valstybės narės gali numatyti, kad laikinoji nuoma būtų vykdoma per nacionalinį rezervą,

— jeigu priemokos teisės perduodamos ar laikinai išnuomojamos laikantis pirmosios įtraukos, perdavimas į rezervą neįsigalioja tol, kol valstybės narės kompetentingos institucijos apie tai nepraneša teises perduodančiam ir (arba) išnuomojančiam gamintojui, o perdavimai iš rezervo kitam gamintojui neįsigalioja tol, kol valdžios institucijos apie tai tam gamintojui nepraneša.

([1]) OL L 215, 1992 7 30, p. 85.

Be to, tokios nuostatos turi užtikrinti, kad dalis teisių, kurioms netaikoma Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 9 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa, būtų kompensuojama valstybės narės išmoka, atitinkančia tą, kuri būtų gaunama esant tiesioginiam perdavimui tarp gamintojų, visų pirma atsižvelgiant į konkrečios valstybės narės gamybos tendenciją. Ši išmoka yra lygi apmokėjimui, kuris imamas iš gamintojo, gaunančio lygiavertes teises iš nacionalinio rezervo.

16 straipsnis

Individualių ribų apskaičiavimas

Tik sveikieji skaičiai naudojami pradiniuose priemokų teisių individualių ribų apskaičiavimuose ir vėlesnėse jų pataisose.

Tam tikslui, jeigu galutinis aritmetinio apskaičiavimo rezultatas yra ne sveikasis skaičius, naudojamas artimiausias sveikasis skaičius. Tačiau, jeigu apskaičiavimų rezultatas yra tiksliai per vidurį tarp sveikųjų skaičių, naudojamas didesnis sveikasis skaičius.

17 straipsnis

Informavimas

1. Vėliausiai iki 2002 m. kovo 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie procedūras, panaudotas įgyvendinant individualių ribų sumažinimą, laikantis Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 8 straipsnio 3 dalies, ir kartu praneša bendrą gamintojams suteiktų teisių skaičių ir rezerve paliktų teisių skaičių.

2. Vėliausiai iki 2002 m. kovo 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie sumažinimo pagal Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 9 straipsnio 2 dalį apskaičiavimo metodą ir, kai taikoma, apie pagal 9 straipsnio 3 dalį naudojamas priemones bei apie bet kokius pakeitimus – iki kiekvienų metų sausio 1 dienos.

3. Naudodamos IV ir V prieduose pateiktą lentelę, valstybės narės kiekvienais metais vėliausiai iki balandžio 30 d., praneša Komisijai apie:

a) be kompensacinės išmokos praėjusiais metais į nacionalinį rezervą grąžintų priemokos teisių skaičių po teisių perdavimų neperduodant ūkių;

b) nepanaudotų priemokos teisių skaičių, kaip minima Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 10 straipsnio 2 dalyje, praėjusiais metais grąžintų į nacionalinį rezervą;

c) pagal Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 10 straipsnio 3 dalį praėjusiais metais suteiktų teisių skaičių;

d) gamintojams mažiau palankiose vietovėse iš nacionalinio rezervo praėjusiais metais suteiktų priemokos teisių skaičių;

e) laikotarpių ir terminų datas, susijusias su teisių perdavimu ir paraiškomis priemokai gauti.

III SKYRIUS

PAPILDOMOS IŠMOKOS

18 straipsnis

Iki 2002 m. balandžio 30 d. valstybės narės pateikia Komisijai informaciją apie savo nacionalines priemones dėl Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 11 straipsnyje numatyto papildomų išmokų suteikimo. Kai taikoma, ši informacija visų pirma apima:

1) Išmokas už gyvulių vienetą:
   a) orientacines sumas už gyvulių vieneto ir suteikimo priemones;
   b) nurodytas bendrųjų išlaidų prognozes ir su tuo susijusių gyvulių skaičių;
   c) specifinius gyvulių tankumo reikalavimus;
   d) kitą informaciją apie taikymo taisykles.
2) Išmokas už plotą (jei būtina):
   a) regioninių bazinių plotų apskaičiavimą;
   b) nurodytas sumas už hektarą;
   c) nurodytą bendrųjų išlaidų prognozę ir su tuo susijusių hektarų skaičių;
   d) kitą informaciją apie taikymo taisykles.
3) Išsami informacija apie kitas schemas, sukurtas dėl papildomų išmokų.
4) Valstybės narės informuoja Komisiją apie bet kokius priemonių pasikeitimus per vieną mėnesį nuo bet kokio pasikeitimo.

IV SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

19 straipsnis

Nacionalinės įgyvendinimo priemonės

Valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių, būtinų, kad šis reglamentas būtų teisingai taikomas. Apie tai jos praneša Komisijai.

20 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Paraiškos priemokai už 2002 m. gauti, pateiktos iki šio reglamento taikymo datos pagal Reglamento (EB) Nr. 2467/98 5 straipsnyje nustatytą priemokų režimą, laikomos paraiškomis pagal režimą, nustatytą Reglamentu (EB) Nr. 2529/2001.

Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 versija iki šio reglamento įsigaliojimo taikoma visoms tokioms paraiškoms.

21 straipsnis

Panaikinimas

Nuo 2002 m. sausio 1 d. Reglamentai (EEB) Nr. 2814/90, (EEB) Nr. 2385/91, (EEB) Nr. 2230/92, (EEB) Nr. 3567/92, (EEB) Nr. 2700/93 ir (EB) Nr. 2738/1999 yra panaikinami. Jie išlieka taikytini 2001 ir ankstesniems prekybos metams. Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal koreliacijos lentelę VI priede.

22 straipsnis

Integruotos sistemos pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 40 straipsnio tekstas pakeičiamas taip:

„*40 straipsnis*

1. Jeigu pagal avių/ožkų pagalbos schemą pateikiamose paraiškose randamas skirtumas pagal 36 straipsnio 3 dalį, 38 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, taikoma *mutatis mutandis* nuo pirmojo gyvulio, nuo kurio buvo pastebėti pažeidimai.

2. Jeigu nustatoma, kad avies pienu ir avies pieno produktais prekiaujantis avienos gamintojas savo priemokos paraiškoje to nepažymėjo, pagalbos suma, kurią gauti jis turi teisę, sumažinama iki avies pienu ir avies pieno produktais prekiaujantiems gamintojams mokamos priemokos, atėmus skirtumą tarp jos ir visos avelių priemokos sumos.

3. Jeigu nagrinėjant paraiškas papildomai priemokai gauti nustatoma, kad mažiau kaip 50 % žemės ūkiui naudojamo ūkio ploto yra Tarybos reglamento (EB) Nr. 2529/2001 (*) 5 straipsnio 1 dalyje minimose vietovėse, papildoma priemoka neišmokama, o avelių ir ožkų priemoka sumažinama dydžiu, kuris lygus 50 % papildomos priemokos.

4. Jeigu nustatoma, kad žemės ūkiui naudojamo ūkio ploto procentas Komisijos reglamento (EB) Nr. 2550/2001 (**) I priede išvardytose vietovėse yra mažesnis kaip 50 %, ožkų priemoka neišmokama.

5. Jeigu nustatoma, kad pateikęs paraišką papildomai priemokai gauti sezoninį gyvulių pervarymą į naujas ganyklas naudojantis gamintojas neganė 90 % savo gyvulių bent 90 dienų Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 5 straipsnio 2 dalies b punkte minimoje vietovėje, papildoma priemoka neišmokama, o avelių ir ožkų priemoka sumažinama dydžiu, kuris lygus 50 % papildomos priemokos.

6. Jeigu išsiaiškinama, kad 2, 3, 4 ir 5 dalyse minimas pažeidimas padarytas sąmoningai, visa šiose dalyse minima pagalbos suma nesuteikiama. Tokiu atveju ūkininkui dar kartą neskiriama tai sumai lygi pagalba.

Ši suma išskaičiuojama iš pagalbos išmokų pagal avių/ožkų pagalbos schemą, kurią ūkininkas turi teisę gauti pagal jo pateiktas paraiškas trejus kalendorinius metus po tų, kuriais pažeidimas buvo aptiktas.

(*) OL L 341, 2001 12 22, p. 3.
(**) OL L 341, 2001 12 22, p. 105.“

23 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2002 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2001 m. gruodžio 21 d.

Komisijos vardu
Franz FISCHLER
Komisijos narys

I PRIEDAS

Vietovės, kuriose galima gauti ožkų priemoką

1. Prancūzija: Korsika ir visi kalnų vietovės, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 18 straipsnyje, esančios už šio regiono ribų.
2. Graikija: visa šalis.
3. Italija: Lacijus, Abrucis, Molizė, Kampanija, Apulija, Bazilikata, Kalabrija, Sicilija ir Sardinija bei visos kalnų vietovės, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 18 straipsnyje, esančios už šių regionų ribų.
4. Ispanija: autonominiai Andalūzijos, Aragono, Balearų salų, Kastilijos-La Manšos, Kastilijos-Leono, Katalonijos, Ekstremaduros, Galicijos (išskyrus Korunijos ir Lugo provincijas), Madrido, Murcijos, La Riochos, Comunidad Valenciana ir Kanarų salų regionai bei visos kalnų vietovės, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 18 straipsnyje, esančios už šių regionų ribų.
5. Portugalija: visa šalis, išskyrus Azorus.
6. Austrija: visos kalnų vietovės, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 18 straipsnyje.

II PRIEDAS

Avių ir ožkų priemokų paraiškos

Valstybė narė: .....

Metai: .....

Data: .....

Išsiuntimo terminas: kiekvienų metų liepos 31 diena

Patelės rūšis		Nemelžiamos avys	Melžiamos avys	Ožkos	Iš viso patelių
Paraiškų skaičius (1)					
Bendras deklaruojamų patelių skaičius augintojo Paraiškoje (2)	10-20 (3)				
	21-50				
	51-100				
	101-500				
	501-1000				
	+ 1000				
Reikalaujamų priemokų skaičius	Iš viso				
	Iš jų: su priemokos priedu (4)				

(1) Pavyzdžiui, mišriame ūkyje, laikančiame nemelžiamas avis, ir ožkas šios eilutės langeliuose bus įrašomas „1“ prie nemelžiamų avių ir ožkų — taip pat ir skiltyje „iš viso patelių“ — ir „0“ langelyje prie melžiamų avių. Tai reiškia, kad šios eilutės skiltyje „iš viso patelių“ gali būti dydis, mažesnis už kitų trijų eilutės skaičių sumą.

(2) Šioje eilutėje (bandos dydis) turi būti remiamasi bendru patelių skaičiumi. Šios antraštės eilutės skiltis „iš viso patelių“ turi atitikti prieš tai einančių skilčių „nemelžiamos avys“, „melžiamos avys“ ir „ožkos“ skaičiaus sumą.

(3) Pagal Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 negalima pateikti paraiškos mažesniam kaip 10 avių ir/arba ožkų skaičiui.

(4) Laikantis dabartinio reglamento 4 straipsnio (mažiau palankios vietovės).

III PRIEDAS

Avių ir ožkų priemokų mokėjimai

Valstybė narė: .....

Metai: .....

Data: .....

Išsiuntimo terminas: kiekvienų metų liepos 31 diena

Patelės rūšis		Nemelžiamos avys	Melžiamos avys	Ožkos	Iš viso patelių
Apmokėtų priemokų skaičius	Su priemokos priedu (1)				
	Be priemokos priedo				
	Iš viso:				

(1) Laikantis dabartinio reglamento 4 straipsnio (mažiau palankios vietovės).

IV PRIEDAS

Nacionalinio rezervo veikla

Valstybė narė: .....

Metai: .....

Data: .....

Išsiuntimo terminas: kiekvienų metų balandžio 30 diena

<table>
<tr><th colspan="2">Teisių perdavimai einamaisiais metais</th><th>Priemokos teisių skaičius</th></tr>
<tr><td colspan="2">a) Nacionalinio rezervo balansas einamųjų metų pradžioje (= praėjusių metų pabaiga)</td><td></td></tr>
<tr><td rowspan="3">Grąžinta į nacionalinį rezervą be kompensacinės išmokos</td><td>b) Po teisių perdavimo neperdavus ūkių</td><td></td></tr>
<tr><td>c) Iš nepanaudotų priemokos teisių (nepakankamas panaudojimas)</td><td></td></tr>
<tr><td>d) Iš viso = b + c</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">e) Paskirtos teisės</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">f) Gamintojams mažiau palankiose vietovėse suteiktos teisės</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">g) Nacionalinio rezervo balansas einamųjų metų pradžioje (= a + d – e)</td><td></td></tr>
</table>

V PRIEDAS

Su teisių perdavimu ir priemokų paraiškomis susiję laikotarpiai ir terminai

Valstybė narė: .....

Metai: .....

Data: .....

Išsiuntimo terminas: kiekvienų metų balandžio 30 diena

	Pradinė data	Galutinė data
Nuolatinių teisių perdavimų terminas	XXXXX	
Laikinos teisių nuomos terminas	XXXXX	
Paraiškų teisėms gauti iš nacionalinio rezervo pateikimo laikotarpis		
Teisių paskyrimo iš nacionalinio rezervo terminas	XXXXX	
Paraiškų priemokai gauti pateikimo laikotarpis		
Išlaikymo laikotarpis		

VI PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 2700/93	Šis reglamentas
–	1 straipsnis
1 straipsnis	2 straipsnis
–	3 straipsnis
1a straipsnio 1 ir 2 dalys	4 straipsnis
3 straipsnis	7 straipsnis
4 straipsnio 2 dalis	8 straipsnis
1a straipsnio 6 dalis	22 straipsnis
2 straipsnis	9 straipsnis
I priedas	II priedas
II priedas	–
–	III priedas
–	IV priedas

Reglamentas (EEB) Nr. 3567/92	Šis reglamentas
6 straipsnis	10 straipsnis
6a straipsnis	11 straipsnis
7 straipsnis	12 straipsnis
9 straipsnis	13 straipsnis
10 straipsnis	14 straipsnis
11 straipsnis	15 straipsnis
12 straipsnis	16 straipsnis
–	17 straipsnis
15 straipsnis	18 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2814/90	Šis reglamentas
Visi straipsniai	–

Reglamentas (EEB) Nr. 2385/91	Šis reglamentas
3 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	5 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2230/92	Šis reglamentas
1 straipsnis	6 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2738/1999	Šis reglamentas
1 straipsnis	3 straipsnis ir I priedas

Reglamentas (EEB) Nr. 2467/98	Šis reglamentas
I priedas	I priedas